

Kjell Y. Riise

Uranusveien 55, 9024 Tomasjord

Tlf (+47) 91 68 75 44 kjell.riise@gmail.com

Tromsø, 20. juni 2013

Til Kulturdepartementet, pr e-post

HØRINGSUTTAELSE - NOU 2013:4 KULTURUTREDNINGEN 2014

Undertegnede ga et skriftlig innspill til utvalgets arbeid, og vil gjerne si seg glad for den foreliggende utredningen. Ved innspillskonferansen i Tromsø ga jeg en kort kommentar. I det nedenstående vil jeg utdype dette.

Til hovedsynspunktene i utredningen viser jeg til høringsuttalelsen fra Norske Kirkeakademier. Jeg kjenner meg også igjen i NKAs beskrivelse av at avslag på søknader fra kirker (f. eks. til DKS) ofte bunner i usikkerhet overfor kirken som kunst- og kulturarena. Skolens formålsparagraf og mønsterplan gir etter mitt syn en tydelig avklaring på denne misforståelsen. Det trengs imidlertid en stadig dialog med instanser på alle nivåer for å fastholde at kirken faktisk er en umistelig del av den kulturelle grunnmuren.

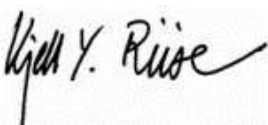
La meg ellers i denne omgang bare forsøke å konkretisere litt nærmere utredningens forslag i *kap. 15.5.3* om kirkens kulturrådgivere.

Kirkene representerer gjennom sine kirkebygg, sine ansatte (især kirkemusikerne) og den visuelle kunsten en viktig del av kulturarven. Dette er uavhengig av relasjonen mellom kirke og stat. Jeg støtter forslaget om å flytte ansvaret for kirkesaker til Kulturdepartementet. I tillegg til andre fordeler, vil dette enklere kunne gi kirkens kulturrådgivere flere verktøy i sin verktøykasse. De mangler påvirkning overfor tilskuddsmidler i dag. Skal disse stillingene bli relevante for dem som arbeider i kirkene lokalt, må rådgiverne ha adgang til å gi tilskudd til lokale kirkelige tiltak. Dette kan skje på ulike måter, men det gis altså gode grunner for en særlig støtteordning for kirkelige kulturtiltak ut over dagens tilskuddsordning i Kulturrådet for kirkemusikk.

Enger-utvalget antyder muligheten for en nærmere tilknytning til DKS. Jeg slutter meg til dette. Jeg tolker ikke forslaget slik at stillingene skal underlegges DKS, men at det bør bli et nærmere samarbeid mellom kulturrådgiverne i bispedømmene og forvaltningen av DKS i fylkes- og primærkommuner. Dette vil kunne gi en spennende faglig utveksling.

Jeg ber departementet om å følge opp utvalgets forslag om å foreta en gjennomgang av erfaringene med stillingene. Dette vil være viktig for å få mest mulig ut av disse stillingene i framtida.

Det bør også vurderes om dagens plassering av rådgiverstillingene inn i bispedømmerådsadministrasjonene er optimal. F. eks. vil en tilknytning til domkirkene gi en mye større nærhet til lokalkirkelig kulturaktivitet.

Kjell Y. Riise

Sokneprest i Tromsø domkirke